

[Arbejdsministeren]

deltid. Det er oplagt, at det må være en inspiration både til det politiske system og til arbejdsmarkedets parter til også at gøre det muligt og om at give loven et sådant indhold, at ældre også kommer til at mærke det.

Jeg vil ikke gå meget ind i detaljerne i forhold til det, vi har været inde på, men blot understrege én ting, fordi jeg har indtryk af, at der rundt omkring på gangene signaleres noget om ordholdenhed, noget om at læse tekster, noget om at omsætte aftaler til lov. Derfor vil jeg for en ordens skyld læse de dele af aftalen op, som der måtte være blevet skabt tvivl omkring.

Når det drejer sig om, hvilke beregningsprincipper der skal lægges til grund, når man udvider anvendelsen af de 200 timer, fremgår det meget klart af aftaleteksten: »... udvidelse af adgangen til i visse tilfælde – og i et begrænset omfang – at arbejde ud over 200 timer mod fradrag i efterlønnen for indtægten ved arbejde ud over de 200 timer«. Det kan kun forstås på den måde, at det er krone til krone-modregning.

Det er det ene spørgsmål, som der, om jeg så må sige, signaleres rundt omkring at der kan være forståelsesproblemer med, og det har jeg meget svært ved at forstå.

Det andet er det, vi har talt om et par gange nu, nemlig i hvilket omfang og om delefterlønnen skal påvirke efterlønsordningen. Også her fremgår det faktisk meget klart, at delefterlønnen ikke skal tages i betragtning ved indplacering i efterlønsordningens trin 1 og trin 2. Det er klart, at hvis der havde været en politisk aftale, som ville have indebåret, at de, der har brugt deres delefterløn, ikke også kunne få lov til at bruge det incitament, der ligger i efterlønsordningen, hvis man venter med at gå på efterlønsordning, til man er 63 år, så ville det være fremgået af aftaleteksten.

Så der er ikke grundlag for at rejse tvivl om, hvorvidt lovgivningen er udmøntet fuldstændig i overensstemmelse med den aftaletekst, der foreligger.

Der ligger så i forbindelse med efterlønsforslaget et forståelsesproblem, som jeg har afklaret fra denne talerstol, når det drejer sig om delpensionen. Der er det sådan – og det vedstår vi – at der er tale om en fast sats på delpensionen på 56 kr. i timen. Det er det beregningsgrundlag, der ligger i forhold til 82 pct.-satsen,

og det er det, der er aftalt, og det er det, regeringen vedstår i forhold til den udvalgsbehandling, som nu ligger foran Arbejdsmarkedsudvalget.

Med disse ord vil jeg gerne sige tak for slutningen. Hvor bred den bliver, vil tiden jo vise. Jeg håber, det bliver aftalepartierne, der trykker på de grønne knapper, når lovforslaget kommer til tredje behandling.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg takker for ministerens svartale og vil også gerne bekræfte, at vi fra konservativ side er meget optaget af, at vi får denne sag klaret.

Men ministeren havde selv et afsnit under overskriften »ordholdenhed«. Så stærke ord har jeg ikke benyttet og vil nok heller ikke benytte, men jeg er nødt til at sige, at lige så flot forhandlingsforløbet var, lige så skidt synes jeg implementeringen indtil førstebehandlingen her i dag er foregået.

Og jeg er også nødt til at sige, at netop den sidste del af forløbet desværre nok vil trække nogle spor til fremtidige forhandlinger med arbejdsministeren og det på en måde, hvor arbejdsministerens mundtlige beskrivelser af, hvad der er indbefattet i en given tekst, nødvendigvis må erstattes af skriftlige og meget udtømmende beskrivelser. Det vil sige, at de her 3-4 arks forlig bliver vanskelige at gennemføre fremover; det må blive nogle meget digre værker, hvis vi overhovedet fremtidig skal have nogle forlig med denne regering. Der er jo snart valg.

Det er situationen, som jeg ser den, for jeg vil ikke sige, at arbejdsministeren ikke er ordholdende, men jeg vil sige, at erfaringerne fra udmøntningen af dette forlig er, at enten har arbejdsministeren ikke forstået, hvad hun selv gentagne gange omkring det samme problemkompleks har redegjort for, eller også har hun i sidste time – af måske gode politiske grunde, det ved jeg ikke – villet snyde på vægten.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det synes jeg faktisk er for groft. Jeg synes, det er for groft, at der sidder otte partier omkring et bord, og der er ét parti, der har en anden forståelse af de tekster, der foreligger, og de ord, der er blevet sagt, nemlig fru Pia Christmas-Møller. Fru Pia Christmas-Møller opfatter, læser tekster og hører ord på en anden måde end de syv andre partier.